

ת"ד 8114/11/16 - מדינת ישראל נגד סטפן סימוניאן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

07 מאי 2019

ת"ד 8114-11-16 מדינת ישראל נ' סימוניאן

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: 1 מדינת ישראל באמצעות עו"ד שלומי עזרא

המאשימה

נגד

1 סטפן סימוניאן

באמצעות עו"ד שמעון ברקוביץ'

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של **התנהגות הגורמת נזק, נהיגה במהירות בלתי סבירה בתנאי הדרך, נהיגה רשלנית, סטייה מנתיב נסיעה, בנסיבות מחמירות, וחבלה של ממש.**

2. על פי כתב האישום, ביום 26.8.16, סמוך לשעה 8:45, נהג הנאשם באופנוע, מסוג "קאואסאקי", מ.ר. 5334678, בכביש 854, מלבון לתפן. הנאשם נהג ברשלנות בכך שנסע במהירות בלתי סבירה, בנסיבות ובתנאי הדרך, וכתוצאה מכך, בהגיעו לעקומה, איבד שליטה על האופנוע, סטה מנתיב נסיעתו שמאלה, תוך חציית קו הפרדה רצוף, התנגש במעקה הבטיחות הנגדי, נזרק לעבר המעקה, פגע בתמרור שנעקר, ואילו האופנוע נזרק ימינה ונעצר בצד ימין של הכביש. כתוצאה מהתאונה אובחנו שבר בזרוע ימין, שבר בהומירוס, בוצעה רדוקציה סגורה, והאופנוע ניזוק.

3. המאשימה עתרה לעונש שיכלול פסילה, שלא תפחת מפסילת מינימום, פסילה על תנאי וקנס. צוין שהנאשם נוהג משנת 2016 ולחובתו 4 הרשעות קודמות, האחרונה, אי ציות לאור אדום.

4. ב"כ הנאשם עתר, מנגד, לסטות מפסילת המינימום (3 חודשים) ולהסתפק בפסילה על תנאי וקנס. צוין שמדובר ברף הנמוך של חבלה של ממש. הנאשם היה זה שנחבל בתאונה, החלים לחלוטין וחזר לעבודתו. צוין שהנאשם, רווק, מסייע להוריו כלכלית. לשיטת הסנגור, האינטרס הציבורי, אינו מחייב מיצוי הדין עם הנאשם, שכבר נפגע וקיבל את עונשו. צוין שהנאשם לא נפסל מנהלית לאחר התאונה, והדבר מעיד שמהמשך נהיגתו לא נשקפת מסוכנות. ההגנה הפנתה לפסיקה תומכת, בהם במקרים בהם נגרמו חבלות קשות לנהגים בלבד, הושתה ענישה דומה.

חומרת העבירה, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו

5. צירופן של העבירות המיוחסות לנאשם, **התנהגות הגורמת נזק, נהיגה במהירות בלתי סבירה בתנאי הדרך, נהיגה רשלנית, סטייה מנתיב נסיעה, בנסיבות מחמירות, וחבלה של ממש, מעמידה את המקרה ברף**

חומרה גבוהה. בנהיגה מסוג זה יש משום פגיעה בביטחון הציבור ובשלומם כשבנסיבות התאונה נפגע הנאשם עצמו חבלה של ממש.

על חשיבותה של ענישה מרתיעה בתאונות דרכים, בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות, עמד בית המשפט ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נ' תאונות הדרכים... לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

מדיניות הענישה

6. בעפ"ת 21227-07-16 משה נ' מדינת ישראל - בעבירות של גרימת תאונות דרכים, נהיגת רכב בקלות ראש וברשלנות, סטייה מנתיב, גרימת חבלה של ממש, נהיגה במהירות בלתי סבירה, ונהיגה במהירות מופרזת, כשבעת התאונה היה המערער, נהג חדש, בן 17, ולנהגת הקטנוע נגרמו חבלות קשות. בית המשפט המחוזי אימץ את גזר הדין של בית משפט קמא - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, 7 חודשי מאסר על תנאי, פסילה לתקופה של 36 חודשים, פסילה מותנית ל - 6 חודשים, למשך 3 שנים, קנס בסך 1,000 ₪ והתחייבות. בית משפט קמא ציין שמתחם הענישה בתאונות דרכים שגרמה לחבלות של ממש נע בין 3 חודשי מאסר, ל-9 חודשים, פסילת רישיון, הנעה בין 3 חודשים לשנתיים, ואף למעלה מכך, וקביעת העונש ההולם בתוך המתחם תיעשה בהתחשב במידת הרשלנות ובחומרת החבלות שנגרמו לנפגע. בקשת רשות ערעור נדחתה.

7. ת"ד 6469-06-15 מדינת ישראל נ' אבו דיאב (8.5.18) - הנאשם הורשע בעבירות של חבלה של ממש תוך נסיעה על המדרכה, במהירות בלתי סבירה וללא תעודת ביטוח תקפה. הנאשם נהג באופנוע, עלה על מדרכה ופגע בהולך רגל, שנגרמו לו שברים ב- 5 צלעות, קרע בדרגה 1 בטחול, דימומים באונה הקדמית מימין ומשמאל ועוד. הנאשם בן 23, לחובתו 4 הרשעות קודמות. בית המשפט ציין שמדובר ברשלנות גבוהה, ובחבלות חמורות, ועל הנאשם נגזרו 45 ימי מאסר, בעבודות שירות, פסילה לתקופה של 10 חודשים, מאסר מותנה 3 חודשים, למשך 3 שנים ופיצויים לנפגע בסך 4,000 ₪.

8. בעפת (מרכז) 30028-12-15 גד ברכה נ' מדינת ישראל (30.1.17) - המערער, נהג משאית, הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות וגרימת תאונה בה נחבל אדם חבלה של ממש. המערער לא שמר מרחק ופגע במשאית שלפניו, וכתוצאה מכך נקטעה רגלו של הנוסע שישב לצדו ונגרמו לו חבלות נוספות. בית המשפט המחוזי המיר את 5 חודשי המאסר בעבודות שירות, בצו של"צ בהיקף של 400 שעות ובצו מבחן לחצי שנה, ואת הפסילה שנקבעה למשך 4 שנים קיצר לתקופה של 11 חודשים והותיר את המאסר המותנה למשך 10 חודשים. צוין שמדובר ברשלנות ברף נמוך, בשילוב חלוף הזמן ונסיבותיו האישיות החריגות של המערער ועל רקע המלצתו החד משמעית של שירות המבחן בדבר תפקודו והשפעת התאונה ותוצאותיה, כמו גם הענישה שהושתה עליו, ועל משפחתו.

9. ברעפ 11917/05 סיוון צפריר נ' מדינת ישראל - הורשע המבקש בעבירות של גרימת נזק לאדם או לרכוש, נהיגה ברשלנות, סטייה מנתיב חבלה של ממש. רכב המבקש סטה ברשלנות לנתיב הנגדי, התנגש ברכב המעורב, וכתוצאה מכך נחבלו המבקש, שתי נוסעות ברכבו, ולבתו נגרמו חבלות של ממש. נהגת הרכב המעורב אף היא נחבלה חבלות של ממש ונזקקה לפינוי במסוק מזירת התאונה. המעורבים בתאונה החלימו באופן מלא ועברו של המבקש נקי. בית משפט קמא גזר על המבקש פסילה למשך 24 חודשים, פסילה על תנאי לתקופה של 12 חודשים וקנס בסך 2,000 ₪. הערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

10. בעפ"ת (ב"ש) 11367-10-13 בריגה נ' מדינת ישראל (מיום 28.11.13), נדחה ערעורה של נאשמת שהורשעה בנהיגה רשלנית וגרימת תאונת דרכים. הנאשמת לא האטה לפני מעבר החציה ופגעה בהולכת רגל, כבת 70, על מעבר החציה וגרמה לה חבלה של ממש. כתוצאה מהתאונה התרסקה הברך של הנפגעת באופן שחייב ניתוח, אשפוז ושיקום ארוך, שאילץ את הנפגעת להתנהל מספר חודשים בכסא גלגלים ולאחר מכן על קביים. לקולא התחשב בית המשפט בעברה התעבורתי המקל של הנאשמת והשית עליה 10 חודשי פסילה, קנס ופסילה על תנאי.

11. בעפ"ת (נצ') 41397-12-13 זרחי נ' מדינת ישראל (16.6.14), נדון ערעורו של נאשם שסטה לנתיב הנגדי וגרם לתאונת דרכים קשה בה נפצעו קשה מספר נוסעים והמערער. בית המשפט קבע שרשלנותו לא הייתה גבוהה אלא רגעית. צוין שהמערער נהג חדש, הביע חרטה כנה, התנצל בפני הנפגעים, עברו נקי ועלולה להיות השלכה לעונש מאסר על עתידו הצבאי. הנאשם נדון ל-120 שעות של"צ, ששה חודשי מאסר על תנאי, 4 שנות פסילה בפועל, פיצויים של 22,000 ₪, התחייבות וקנס. בית המשפט המחוזי קבל את הערעור בנוגע לתקופת הפסילה, פסל את הנאשם ל-11 חודשים וביטל את הפיצויים.

12. עולה מהאמור שמתחם הענישה בתאונת דרכים, שגרמה לחבלה של ממש, תלוי בתוצאות התאונה, בנסיבות הארוע ובעברו התעבורתי של הנאשם, ויכול לנוע ממאסר בפועל, ועד פסילה, לצד רכיבי ענישה נוספים. כשתוצאות התאונה אינן חמורות, והעבר התעבורתי מקל, הסתפק בית המשפט בפסילה וברכיבי ענישה נוספים. הפסילה נעה בין 36 חודשים, בנסיבות מחמירות, ל-11 חודשים, בנסיבות קלות יותר, וכשהעבר תעבורתי אינו מכביד.

מהפסיקה שהציגה ההגנה

13. בעפ"ת 24645-03-13 מדינת ישראל נ' נדר (20.5.13), הורשע המשיב, בעבירות של נהיגה רשלנית, גרימת נזק, סטייה מנתיב נסיעה, וחבלה של ממש. המשיב חולץ מרכבו והוטס, בהיותו מונשם לבית חולים, כשהוא סובל מפגיעות ראש וחבלות חזה, נזקק לטיפול רפואי ולאשפוזים ממושכים, הועבר לבית ליונשטיין לטיפול שיקומי וזקוק לטיפול צמוד. המדינה הגישה ערעור על זיכויו בבית משפט קמא ובבית המשפט המחוזי, הגיעו הצדדים להסדר שכלל הודאת הנאשם ועונש של 3 חודשי פסילה על תנאי, לשנתיים. בית המשפט ביטל את החלטת בית משפט קמא, שביטלה את כתב האישום, נוכח טענת הגנה מן הצדק, שהועלתה עקב נכותו הקשה, של מי שבעת התאונה היה צעיר, בן 18, ללא שקבע האם החלטת בית משפט קמא נכונה או לא, וקיבל את ההסדר.

14. בעפ"ת 22039-03-13 מדינת ישראל נ' אופיר אביטבול (8.7.13), הורשע המשיב, שנהג בקטנוע,

בעבירות של נהיגה בקלות ראש וברשלנות, גרימת חבלה של ממש ונזק, וסטיה מנתיב נסיעה. בבית משפט קמא בוטל כתב האישום, נוכח קבלת טענת הגנה מן הצדק, היות שמדובר בצעיר, בן 17, שבעקבות התאונה, הפך לנכה. בבית המשפט המחוזי הציגו הצדדים הסדר, שלפיו הנאשם יודה בכתב האישום ויגזרו עליו חודשיים פסילה, על תנאי, למשך שנתיים.

15. **בת"ד 7810-08-14 מדינת ישראל נ' ענת עבדי (16.7.15)**, הורשעה הנאשמת בעבירות של נהיגה בקלות ראש, סטייה מנתיב נסיעה התנהגות הגורמת נזק וחבלות של ממש. הנאשמת, אם ל-6, הייתה זו שנחבלה, וכתוצאה מהתאונה, צוין, היא מתקשה בתפקוד יומיומי. עברה התעבורתי אינו מכביד. בית המשפט קבע שאין זה המקרה המתאים להטיל עליה ענישה מחמירה, "למען יראו ויראו", והנאשמת לא נפסלה מנהלית או עד תום ההליכים נגדה. צוין שהפסיקה המנחה היא שכשמדובר במקרים בהם מעורב נהג בתאונה עצמית, ונפגע חבלות של ממש, לא תוטל עליו פסילה בפועל, אלא פסילה מותנית וקנס. בית המשפט הפנה לעניין נדר ואביטבול. נוכח האמור, נקבע שאין זה המקרה להטיל פסילה ויש לאפשר לנאשמת, אם ל-6, המשך שיקום ותפקוד מיטבי, כשרישיונה משמשה. על הנאשמת הוטלו פסילה על תנאי, של חודשיים, למשך שנתיים, וקנס בסך 500 ₪.

16. **ת"ד 1691-08-13 מדינת ישראל נ' ראמי פרג -** הנאשם הורשע בנהיגה רשלנית, סטיה מנתיב, גרימת נזק לרכוש או אדם, וחבלה של ממש. הנאשם היה זה שנחבל ונזקק לניתוח להוצאת זכויות, ולאשפוז. עברו אינו מכביד. בית המשפט גזר עליו פסילה בת 15 ימים, פסילה בת 3 חודשים, על תנאי, למשך שנתיים, וקנס בסך 1,200 ₪.

יצוין שבמקרים בהם לא הושתה פסילה, הנסיבות שונות מהמקרה שלפני. החבלות במקרים שהציגה ההגנה, כעולה מקריאת פסקי הדין, קשות לעין ערוך מהחבלה שנגרמה לנאשם שלפני בידו. בנסיבות של חבלות קשות, המלוות את הנאשם לכל החיים, סבר בית משפט שהנאשם סבל דיו וקיבל את עונשו, ועל כן הסתפק ברכיב של פסילה על תנאי, ללא פסילה כלל.

17. לעניין נסיבות ביצוע התאונה - עסקין בצבר חמור של עבירות - **התנהגות הגורמת נזק, נהיגה במהירות בלתי סבירה בתנאי הדרך, נהיגה רשלנית, סטייה מנתיב נסיעה, בנסיבות מחמירות, וחבלה של ממש -** נסיבות בהן טמון סיכון רב למשתמשי הדרך.

18. בעניינו, הנאשם, הודה במיוחס לו, והיה זה שנפגע בתאונה, בזרועו הימנית, כמתואר בכתב האישום. לדברי סנגורו החלים לחלוטין וחזר לעבודה סדירה. כעולה מהפסיקה, בתאונות בהן נגרמו חבלות קשות לנאשמים, הקל בית המשפט בעונשם של נאשמים אלה מהטעם שקיבלו את עונשם ואין להתאכזר אליהם מעבר לכך.

19. לעניין עברו התעבורתי, הנאשם נוהג משנת 2016, ולחובתו 4 הרשעות, האחרונה בגין נהיגה באור אדום. יצוין שוותק נהיגתו של הנאשם אינו רב.

20. באיזון המתבקש, לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה שלפני, לקולה ולחומרה, אני סבורה שבנסיבות העניין, בהן הנאשם נחבל בזרועו, והחלים מהפציעה, כדברי סנגורו, לא ניתן להימנע מרכיב של פסילה, לצורכי הרתעה ומניעה.

עם זאת, נוכח פציעתו של הנאשם בלבד, והעובדה שסבל משבר בידו, תושת עליו פסילה בת 4 חודשים בלבד. לצד הפסילה, יש להשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד שתכלול פסילה על תנאי וקנס.

21. על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 4 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיונו לא יאוחר מיום 30.6.19.

לתשומת לב הנאשם חובה על עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט לתעבורה או להמציא תצהיר על העדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית משפט לתעבורה.

יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישיונו במועד מחד עלול להיחשב כפסול ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.

הסניגור יודיע במידי לנאשם על הפסילה על חובתו להפקיד רישיון נהיגה מועד.

2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

3. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 750 ש"ח.

הסכום ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.7.2019. היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

המזכירות תנפיק שוברים בהתאם.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, ב' אייר תשע"ט, 07 מאי 2019, במעמד הנוכחים

